

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

SUMARI:

C CRÒNICA LOCAL. — DELS PROVERBIS:
Joan Alcover i Maspons. — BALADA:
Josep M.ª Folch i Torres. — EPIGRAMMA-
TA: *J. M. Lopez-Picó.* — CASINO «LA UNIÓN»
(acabarà): *Miquel Roger i Crosa.* — DE
L' ESTRANGER. — L' ESCLAU: *Pere J. Bas-*
segoda. — LLIBRES. — TEATRES. — MUSI-
CALS. — SPORT. — NOTA ÚTIL. — PUBLICA-
CIONS REBUDES. — MOVIMENT DEL PORT. —
REGISTRE CIVIL.

SABÓ ZORAYA

Fabricat amb productes fins, superiors i amb la adició dels vegetals que componen el Bàlsem, és el Sabó millor que es pot concebir; no hi ha res que l'iguali per a netejar la pell sense irritar-la. Preserva dels enemics de la salut i de la bellesa.

Per a conservar l'hermosura, flexibilitat i finesa de la pell useu sempre **Sabó Zoraya**.

DE VENDA EN "LA EQUITATIVA"

Farmacies, Drogueries i Perfumeries

Camises a Mida.

Colls y Punys.

Pijames, Bates.

Impermeables.

Albernuços.

Calçotets.

Gorres.

Guants.

E. FUREST

Passatge de Madoz 6, i Plaça Real 4

Gèneros de punt.

Abrics inglesos.

Corbates.

Bisuteria.

Bastons.

Paraigües.

Perfumeria.

Mocadors.

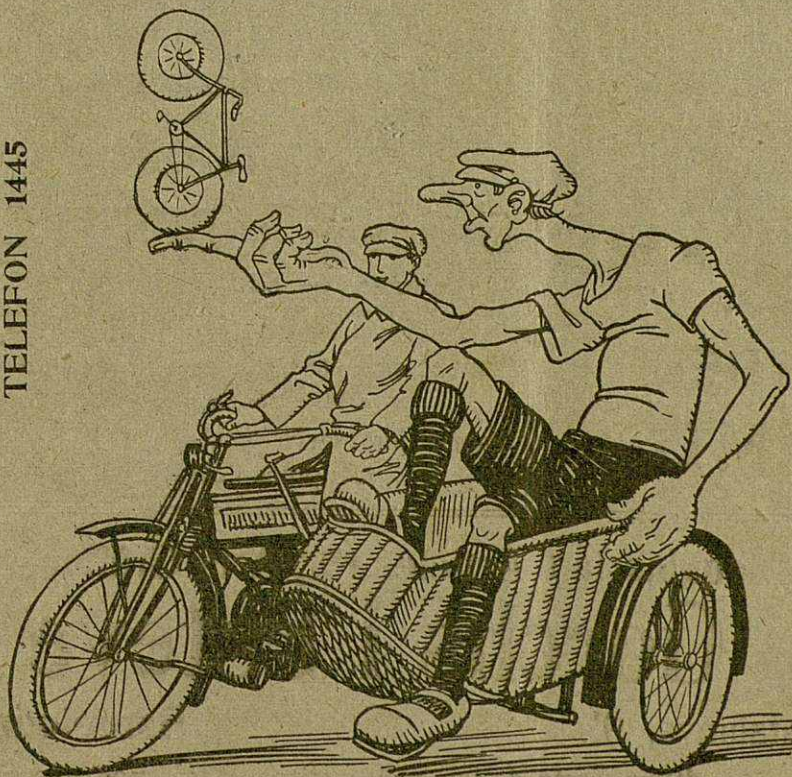
Barcelona

ARTICLES DE SPORT

CICLES SANROMÀ

Motos SUN

TELEFON 1445

Balmes, 62

B
A
R
C
E
L
O
N
A

Tenda "LA REINA"

DE

NICETO CASANOVAS

Sastreria i confeccions. - Varis genres de punt. - Cotilles. - Alta novetat. - Models fabricats especialment per a la casa.

CENTRE DE REPRESENTACIONS

Transports i carrega. - Carruatges de lloguer.

Ordinació de Palamós a Caldas de Malavella i vice-versa

Diariament aigua de Caldas a 10 cèntims litre i a preus econòmics a qui la recomani per a banys.

JOAN OLIVER

Passeig del Cementiri, 24 i 26.

• PALAMÓS •

CASANOVAS

SASTRE

PALAMOS

VIATGES regulars als Estats Units, Brasil, Argentina, Extrem Orient i de deport, en determinades estacions de l'any, al Mediterrani, Mar Glacial, volta al món, etc., en els moderns i confortables vapors del

NORDDEUTSCHER LLOYD

Per a informes i passatges dirigir-se

D. FELIX ARXER.-S. Feliu de Guixols

St. Feliu Martir, 5. = Telèfon, 186

Ramón Casas

Moderna Técnica de Piano

= Teoria — Solfeig — Cant =

«Escala de quintes» de Barberean modernament reformada, per

Gevaert i E. Morera.

LLIÇONS PARTICULARS I A DOMICILI

SABATERIA

d'en

Sebastià : BORILL

Carrer de Santa Bàrbara
(cases velles d'en Matas)

Adobo amb promitut i perfecció tota classe de calçat.

També puc servir CALÇAT NOU de tots preus i classes.

Magatzem de Maquinaria i Articles ^{per a les} Arts Gràfiques

Ceferí Gorchs i Esteve

Rambla de Catalunya, 91.

Barcelona

Existència de Màquines d'Impremta de les més petites a les més grans. Màquines de cosir amb fil-ferro, corxets, fil textil. Màquines d'encolar. Màquines de monogrames en relleu. Imposicions de ferro, Tipos, Blancs, Filets de coure, Comodins, Caixes, etc. etc.

GRAN SASTRERIA de JOAN PRAT

(CASA FUNDADA EN 1855)

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

Barcelona: Baixada Sant Miquel, 5
Pasatge del Crèdit, 10

MAJO I PLANAS

Correspondencia:
BARCELONA. Arc de Sant
Ramón, 5, principal.

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la industria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

BALSEM ZORAYA

Cura la **Excema**, **Hepes**, **Irritacions**, **Llagues**, **Morenes**, i totes les enfermetats de la pell.

Compost de productes vegetals, es Antiséptic, Calmant i Catritzant; el millor remei per a **Zalls**, **Ferides**, **Cremadures** i **Escalfaments**: es el Bálsem de la Llar i deu tenir-se sempre a casa; amb sa prompte aplicació s'obté la curació i s'eviten greus conseqüències.

Es el millor i més barato del món.

DE VENDA EN "LA EQUITATIVA"
Farmacies, Droguerías i Perfumerías

LA BENGALINE

~ PINTURA ~ ESMALT ~
Corts, 653 **BARCELONA**

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

HOSTATGE I HABITACIONS

Propietari: JOSEP ROCA

Conde Asalto, 11 i Lancaster, 2

~ ~ BARCELONA ~ ~

Se parla francès—Espaioses habitacions—Timbres i llum elèctrica en les habitacions—Servei esmerat—Casa fundada en 1849.

S'avis a als Srs. Viatgers que la casa no té cotxe, ni corredor en les estacions ni els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si és que ho sol·liciten, com en el tramvia que porta la creu roja que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

D O M I N G O B O N E T

Fabricant de les exquisides especialitats mundials

Gran licor **ESTOMACAL BONET**

Anís refinat **EL TROMPO**

Importació i exportació. - ST. FELIU de GUIXOLS

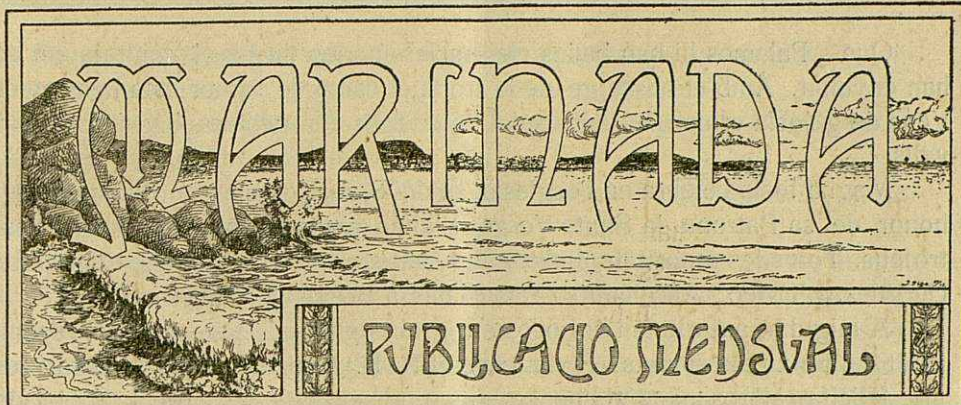
Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc., etc.

Representant de Caixes i Bàscules.

Bauche de Reims. - Pibernat de Barcelona

Exportació a tots els països

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL. — DELS PROVERBIS: *Joan Alcover i Maspons*. — BALADA: *Josep M.ª Folch i Torres*. — EPIGRAMMATA: *J. M. Lopez-Picó*. CASINO «LA UNIÓN» (acabarà): *Miquel Roger i Crosa*. — DE L' ESTRANGER. — L' ESCLAU: *Pere J. Bassegoda*. — LLIBRES. — TEATRES. — MUSICALS. — SPORT. — NOTA ÚTIL. — PUBLICACIONS REBUES. — MOVIMENT DEL PORT. — REGISTRE CIVIL.

Crònica local

Amb tot i que bona ocasió nos era donada, no hem parlat mai de les millores successives que va acomplint en els carrers el digne Ajuntament. Llevat d'una, totes les rampes del Padró són tan ben arranjades, que l'aiga hi devalla subjecte i els ciclistes hi pugen ben ràpids.

Si un hom s'enllustra les botes, indefectiblement, després se respaia i fineix per anar ben polit i elegant. El primer pas d'elegancia condueix a l'elegancia perfeta. Aixís, els palamosins, al veure els carrers tan bells, hauràn bona cura d'embellir les cases. Qui no respira satisfet al tranzitar, actualment pel carrer de l'Enrajolat? Qui no profereix lloances al petjar l'acera nova, davant l'estació? Vinguin reformes que seràn sempre esperons de l'elegancia perfeta que nosaltres somniem.

Veritat que l'elegancia també té exigencies folles: l'haver de córrer testanua per aquesta terra de tramontana i de llaveig és cosa dura, i cosa impropia és veure les dònes com mascles, ara amb faldilles estretes i butxaques iguals a la del pantalons, ara amb capes llargues i folgades que semblen exigir l'ús de l'espasa.

Que a Palamós hi han belles elegancies, poden dir-ho els militars qui ací han devallat. Amb el passatge de la tropa el camp de l'amor està ben revolt. Veus de gelosia criden, en llur esplai, que tots els militars haurien d'esser vells.

Magna festa celebra en l'esglesia, el dia 8, la Companyia d'infanteria a honor de sa Patrona, la Santa Verge. L'altar major és agensat de banderes i trofeus. Totes les autoritats, lluint gales, assisteixen a l'ofici, que diuen tres clergues. L'Orfeo «Aucellada» canta la missa Brevis de Palestrina.

A mig dia, autoritats i curiosos en gran nombre presencien el repartiment del ranxo als soldats. A la tarde el R. P. Josep de Manila, en son sermó, felicita calurosament als benemèrits representants de l'exèrcit. Dit orador predicà tot l'octavari sobre la missió del cristià a la terra, logrant atraure infinita concurrència i assolint gran èxit.

Lladregots saquegen barraques foranes; corren noves de moneders falsos.

En Joan García, carreter, mor entre els dos ponts de Sant Antoni, de resultes d'un volc. (A. C. S.) Diuen — i sens dubte diuen bé — tots els carreters que en aquell revolt hi hauria d'haver una defensa; els llums de Palamós enlluernen i atrauen l'animal, causant aixís el volc del carro, com ja en diverses ocasions ha ocorregut.

Una llanxa va a través i a fons el dia 8, a causa d'una llevetjada fortíssima. Dura alguns dies el llaveig, havent de recalar a nostre port, el dia 12, totes les barques de bou.

El Casino «El Puerto» instal·la l'electricitat.

Les Companyies de vapors, que freqüenten nostre port, tenen gairebé sospès el servei. Si algun moviment hi ha, ja pot ben dir-se que corren palies, i per tant, la mainada del sac i de l'escombra.

La trompeta del nunci avisa reunió de la Germandat «Unión». Encara que el nunci no cridi, els cines s'omplen a vessar, com de molt temps no s'era vist, fent rondinar als propietaris qui no cobren lloguers, a industrials qui no reemborsen el fruit del treball, a botiguers qui no's rescabalen de llurs fiances. Pels artistes d'atracció Palamós no sofreix ni ombra de crisi, ja que se n'emporten moltes mil pessetes amb un mès. En Donnini, després de plantar cartells descomunals, puja els preus, i, a malgrat d'açò, el teatre no basta a enquibir espectadors. En el Cine Ideal l'ombra augusta dels grans clàssics hi atrau amants de l'art. Dirigit pel jove compositor, en Lluís Camós, el sextet interpreta una reducció de l'Andante de la quinta simfonia de Beethoven. És admirable l'iniciativa de fer escoltar musica selecta, amb l'esquer de pel·lícules a tots aquells qui tenen l'ànima closa a l'influència de l'art diví. La lira d'Anfió havia el poder meravellós de fer moure les pedres.

El moviment musical s'accentua. El dia 13, debuta la nova orquestra dirigida per n'Emili Camós, amic nostre, vingut fa poc de Londres. Es com-

posta d'elements dispersos, que, per a arribar a perfecció, lluiten amb l'inconvenient de no conèixer's.

La fàbrica dels senyors Montaner i C.^a treballa sis jornals. Aprofitant la fausta nova, un manubri volteja per la vila.

Arriba de Londres en Miquel Gubert i sa família. Obra confiteria en el carrer Major en Josep Barnach.

Alguns pagesos del Baix Empordà no coneixen el mar perquè a Palamós no hi ha mai fira de bous ni de xais. Els carnicers palamosins, per a comprar, sempre han d'empendre viatge. Per la fira de Sant Tomàs sols vénen esclopeters, turronaires, ferreters, qui paren en el carrer Major. En el passeig dels arbres grunyen els xoncs. Migrades transaccions s'efectuen, més per ço, no deixen de venir alguns forasters de l'encontorn, qui s'encanten davant la mar. La joventut rambleja per la fira, tot menjant turrons d'avellana i de neu. Molts anys funcionen els cines i els músics organitzen balls; enguany no hi ha cine i sols ball a La Gorga.

Anc que la juguesca a la rifa sigui escassa per les circumstancies, passa també la ratxada emotiva. Sols cau una sort de 5 000 pessetes que afavoreix els obrers de la Corchera. De la sort de Ripoll tothom n'està content. Fa goig que la grossa caigui a un poble.

Arriben de Girona estudiants; els qui estudien a Barcelona ja'n vingueren dies ha, per mor dels tifus. Els malalts de la terrible epidemia van millorant, però lentament. Déu els restableixi ben aviat!

En les cases lliures de malalties, l'alegría hi canta amb la joiosa festa de Nadal; més quin contrast el de les festes presents amb les de Sant Joan de Juny! Ara vénen bé, per falla de treball, i, malament, per falla de diners. 500 persones van a la Cuina Municipal. Amb tot, com ja dèiem, la vila se manifesta riallera i satisfeta. Mentre hi ressona musica dançadora, l'alegría no mor.

El dia de Nadal, l'Orfeo «Auceliada» repeteix la missa de Palestrina. La tramontana desllueix la juguesca de foot-ball. Mos amarem de sol, els dos jorns següents, mentre la joventut balla sardanes a l'aire lliure, com en temps estival. El dia 30, l'Agrupació lírica actua en el Teatre Carmen. Hi veiem gran i distingida concurrencia i hi sentim estossegar moltes dames. I l'any 1914 fineix embolquellat amb els horrors de la guerra europea.

* * *

Al obrir les portes de l'any nou, tot desitjant moltes ventures a nostres llegidors, mos plau contemplar la nostra labor, com vianant qui contempla el camí fet.

Gratitut i molt expressiva hem de manifestar a nostres favoreixedors. Si bé que la nostra satisfacció és entelada per alguna indiferencia imprevista, el nostre coratge, per a sostenir la Revista palamosina com estandart de cultu-

ra, és molt gran, i molt gran és el daler en avençar pel camí emprès, cofois d'historiar la vida local i d'oferir, ensems, produccions dels mestres eminents en literatura catalana, a qui donem moltes mercès per la llur valiosa cooperació.

Dels proverbis

No em mireu tan altiu
perqué jo soc un barbre i vos veniu
de l'egregia ciutat.
Els padrons de veïns no són diplomes
de superioritat.
Se barbaritza en tots els idiomes.

—
Si com home no acceptes que ningú
sia més alt que tu,
bé fas... Més si a la rara jerarquia
d'açò que en diuen super-homonía
el teu orgull s'enmunta,...
la sabata en el peu duem disposta,
en la sabata punta
i en la punta l'enèrgica resposta.

—
S'aixeca un pensament i em diu—Espolsa
la peresa enervanta que et consum,
¿que esperes per cantar? La lira polsa,
i fes-me així a la llum.—

Jo li responc—Fill de la nit, en l'aire
de matinada ton encant se fon.
Si a mi mateix no m'interesses gaire
¿Com vols atreure el món?

JOAN ALCOVER I MASPONS.

(Mestre en Gai Saber).

Balada

Era aquella hora dolça que ompla les muntanyes de misteri: paorós en les fondalades, melangiós en els cims... Clarors postreres auriolaven les crespes i omplien els buids que l'espai deixa, de soca a soca, entre els pins que s'escauen al bell dors de la carena.

El solitari eixí de la cabana pobriçona i mal coberta, arraulida com una ermita en un recés vorer al cim; i, com calent de tarde, ascendí pel corriol fressat per ell i per ningú més, fins al mateix mugró de Puig-olivet.

La seva silueta se vegé tot seguit voltada d'aquella llum que en les seves darrerries semblava freturosa de no estingir-se.

Per art d'aquesta mateixa contra-claror se podia divisar des del caseriu, com el solitari flectava els genolls i alçava els braços al cel, mateix que els fidels de les religions altres que la nostra. I com si aquell fer seu fos norma, la campana humil del poble cantà en aquell mateix instant l'«Angelus Domini nuntiavit Mariæ».

Homes i dones i infants eixiren, i des de les eres de fòra barri, contemplaren, com cada dia, cap descoberts, la silueta aquella del solitari reverenciat, qui, al dir de tots, era olorós de santetat i tenia cura, més que no pas el vell rector, de les llurs ànimes, i més que el metge, ne tenia de llurs cossos mortals.

El solitari, des del cim, acabada sa oració quotidiana, se girà de cara a la vessant, devall de la qual el poble s'arraulí, i alçant molt alta la destra, com si fos sabent de la contemplació de que era objecte, feu el signe de la Creu, amplement, amb majestat, i tornà a devallar pel corriol fins a la cabana miserosa. Aquella benedicció era la que anaven a collir un dia darrera l'altre i a ella creien deure l'ausència de la pesta i dels flagells dels conreus.

Més aquella tarde, d'entre el silenci de la munió absorta, se n'alçà una remor, com un bleix, de primer, plor desfet a no trigar; i tothom se tombà per a plànyer la desventurada.

Era aquesta una donzella, gairebé un infant, i el seu posat s'oferia tan escaient, que en aquella hora darrera de la tarde, s'hauria dit, al mirar-la, que de les ombres de la nit que s'aproximava, ne sorgien clarianes d'aurora.

Plorava l'infant de mal d'amor i n'esperava goriment de les arts del solitari, faedor de miracles, gitador de mals esperits i senyer de mals donats. Donzelles a qui havia fet trobar marit al dintell de l'etat provecta, li havien dit a la desconortada que a dalt, a la cabana, trobaria consolació per a les seves afliccions; i que per la mateixa art, punició seria donada a l'infidel i perjur, mal se trobés a cent lleugues lluny.

No mancària pas; més abans que els seus ulls gosessin mirar d'aprop la faç del solitari, i que la seva veu gosés parlar-li, li calia a l'enamorada esbandir amb ses llàgrimes tota visió profana i viure un temps en silenci per a purificació de la seva veu.

I, aixís, no feien més que plorar els seus ulls hermosos, sens voler fer-los servir per altra cosa del món. I com més plorava, més li deien, amigues i companyes, que li calia pujar a la cabana, i en tanta de manera li deien i li tornaven a dir, que, finalment, un matí, quan les flors perlegen a la primera carícia de la llum, l'enamorada emprengué el camí de la cabana.

Entrà, amb el cor tremolós i la petjada incerta, i, sense alçar els ulls, caigué de genolls davant del solitari. I per més que aquest li feia que parlés, ella, encara, no feia més que plorar, acotant el cap de faisó a deixar caure ses llàgrimes damunt dels peus descalços del goridor de tot mal.

Assegut aquest en el roc ont, al dir de la gent, romanía hores i hores, genolls al nu, fent penitència, se mirà, a l'atzar, la cabellera d'or de la sens-ventura, amb tanta complacència, que quan volgué apartar-ne la mirada no pogué; i no hauria pogut dir si aixís se feia per sa propia voluntat o contra son voler.

Plorava sens parlar l'enamorada, i aixís romangueren, ella desfent-se en llàgrimes, i ell perduda la voluntat en l'espectacle d'aquella meravella.

Després d'una estona llarga que no haurien pogut amidar ni un ni altre, ella volgué parlar. De primer fou no rès; després com un rogall i a l'últim, una veu dolça i prima com l'aletieg d'una papellona. Entre sanglots, com en una confessió de pecat mortal, parlà de l'amor, d'aquell gran amor que havia devingut torment que no matava per a més atormentar; i implorà conort i treva, i per al culpable, no pas la punició, més la gràcia d'un sortilegi o d'un miracle que el retornés al seu cor agonitzant.

El solitari, els ulls somiadors i l'esperit pertorbat, oía aquella veu, degotall de delícies, música que mai els aucells havien sabut cantar en les arbredes, ni l'aigua sonora de les fonts podria mai igualar al caure a rejolins en la tosca del clot transparent.

Ella parlava encara, a voltes més veement, altres més confidencial, i, finalment, un plor, un plany, tallà la paraula; i d'açò darrer solament hagué consciència el solitari, car si era cert que una veu havia oït no pogué copsar els mots que aquella veu degué dir.

Se deixondí, aleshores, de l'encantament; esguardà amb ulls i ànima a la cara d'aquella aparició de cabells d'or i quelcom degué desvetllar-se a dintre seu, car la còrpora s'estremí i els llavis, tornats roents, no pogueren formular, com altres voltes, l'anatema contra el mal. Se'ls mocegà crudel tement que li escapés per ells la confessió de lo que li aconfeixia; tement, encara, vendre's per una hora de plaer, que no assoliria tal volta, el seu renom d'home

olorós de santetat malguanyat en sacríleg comerç de coses santes.

Més el posat sotmés d'ella, potser, o tal vegada el temor de veure es-vair-se amb un intent barroer l'esperança d'una major delícia, li amoixà els instints, i, replegant ses mans en les mànegues de la vesta, parlà ocultant dins d'un to flonjo l'alteració de veu que podí trair-lo.

I li digué amb termes sentenciosos que «no trobaria repòs en cap hora de la seva trista vida, ni es veuria lliure de mal, mentres el seu cos no rebés ablució en les santes aigües d'un gorc ignorat de molts, mig ocult, molt lluny d'allí, entre arbredes gemades i matolls florits».

*
* *

— ¿Encara no hi som? — gosà a preguntar la desventurada sentint els seus peus llatzerats per la llarga caminada.

El solitari respongué, signant un cim llunyà encara.

— ¿Veus, oh trista, aquell puig alterós? Dessota mateix s'hi escauen les aigües beneïdes; i no haurà signat el sol l'hora de mig dia, que el teu cos fatigat reposarà dessota els arbres de paradís que hi donen ombra.

Ella mirà adolorida aquell cim, més ell, d'una manera inusitada, car parlava llarg rarament, començà a ponderar la bellesa del lloc, la frescor d'aquelles aigües, i parlà amb entusiasme mundà de la cantadica inestroncable dels aucells, de la claror dolça que les fulles gemades deixaven amb-prou-feines passar, de lo ocult del lloc a les mirades dels homes...

I encara que ella hagué impressió de que la veu del solitari devenia a cada moment més humanitzada, feu per a allunyar tot seguit aquest pensament creient-lo pecaminós.

I l'oblidà per complet llavors que essent arribats, vegé que la bellesa d'aquell indret era major que no l'havia ponderada el solitari.

I, confiadament, gairebé devotament, se va agenollar i seure damunt de l'herba, que era tan alta i ufana que arribava a ocultar-la.

El solitari s'hi atancà, i, sol·lícit, veient que perlejaven en son front gotes de suor, cuità a aixugar-les-hi amb el palmell de la mà; i ella no tregué altre pensament d'aquella sol·licitut, sinó que l'havia tocada la mà mateixa de les benediccions.

Des d'aquell instant rès la meravellaria, abandonant-se, com neòfit, sense temors ni malfiances, a les santes pràctiques establides.

Més el cansament l'adormí en la frescor de l'herba gemada.

Al deixondir-se, son primer esguard fou pel solitari qui la vetllava i cregué veure ja miracle en la transformació ocorreguda en la seva faç: era, ara, il·luminada d'una joia intensa.

Ell abaixà els ulls volent ocultar, potser, aquella transformació que presentia massa visible; i aguantant-se el bategar del cor, digué:

— Es l'hora de donar remei a les teves angoixes. Descobreix, filla meva, la teva espatlla blanca...

Ella vacil·là abans, més aviat obeí, el cap cot i els ulls closos.

El solitari acudí amb l'aigua miraculosa del gorc continguda en la caçolleta de les seves mans, més abans d'arribar-hi, al veure la blancor incomparable de la verge, quelcom s'esdevingué en ell d'incontable. Avençà, i, obrint ses mans copdicioses, vertí l'aigua.

Ella alçà el cap amatenta, i mirant pudorosa i horroritzada els ulls encesos del vil, tingué revelació dels seus intents i llegí els seus desitjos en el carmí moradenc de les seves galtes.

Anava a defallir, més revoltant-se en la seva sang aquella força que Deu ha donat a cada verge per salva-guarda de la seva puresa, engrapà el coll del vil sobtadament, fent-li recular les tres passes que mancaven per a arribar just al caire del gorc; i en essent-hi, amb un darrer geste d'avorrició i d'horror, l'empenyé, forçada...

Després de la remor tràgica feta pel cos al caure, unes bombolles s'inflaren i esclataren en la planícia de l'aigua bruna.

JOSEP M.ª FOLCH I TORRES.

Epigrammata

De la tartana

Tartana galana, carretera enllà
per la terra endins, sota el sól cremada
amb la teua vela deixes al passar
un oreig suau com de marinada.

Advertiment

Home, obeeix sense l'engunia
de ser humiliat;
la por defuig, i la rancunia
de la mediocritat.

De la sardana

Dança de tothom, dança alliberada,
mai has refusat la joia a ningú;
saltes com el cor, més cada vegada
obeint el nombre que el nou salt et du.

Dança numerada, la teva mesura
ès franca penyora de cordialitat;
ens aculls a tots, però restes pura
perquè sabs el límit de la llibertat.

J. M. LOPEZ - PICÓ.

Societat Casino "La Unión"

Acotant la testa, en senyal de veneració, com davant un vell, emprenem l'història del Casino «La Unión». Societat, qui fou verger on floriren il·lusions i amors de nostres pares, ha de produir-mos singular encís i pregonia emoció.

Fundada en l'any 1855, quan Palamós vivia de la mestrança i del fruit de escasses fàbriques de taps, havia de formar-se senzilla i humilment. La seva senzillesa ha viscut fins poc temps ha. Pagaven els socis 30 rals d'entrada, 4 de quota mensual i 8 quartos per cada jòc nou de cartes.

El dia 21 d'Octubre de l'any esmentat, fou celebrada la primera reunió que presidí en Bonaventura Potau.

La societat fou i és estada sempre neutra, exclusivament recreativa; cap manifestació política hi ha tingut lloc; ni en Castellar va parlar-hi en el Casino i això que en el temps de sa vinguda a estes terres, no hi havia a Palamós més societats que l'història i la del casino «La Virtud». Una pura neutralitat hi ha regit sempre; emperò, els presidents, en virtut de les atribucions que els concedia i concedeix encara el Reglament, coloraven l'idealitat del casino en l'única branca on podia manifestar-se: la Biblioteca. Els 600 volums de que se compòn, formant heterogenia col·lecció, acusen el passatge de presidents de tot color. Per a una societat neutra, la formació de Biblioteca és un problema molt difícil a resoldre.

Altra particularitat ben digna d'esmentar: quan en les juntes dominava la joventut, la societat semblava deixondir-se com flors amb la rosada; amor fol·lejava en el casino fent-lo ressonar de música i hermozejant-lo amb garlandes de fadrines qui dalfen per dançar.

En sa infància, visqué la societat en el carrer Major, en la casa de propietat, avui dia, d'en Josep Danés i Cabarrocas. Llavors, dançaven els socis amb freqüència i, es clar, la joventut de Sant Joan de Palamós freturava de venir a dançar amb la joventut palamosina, lo qual motivà deliberacions per si havien d'esser considerats com a socis o com a forasters. Ja no se'ls tingué per forasters, de manera que ambdós pobles, juntats, actualment, com dos germans bessons, semblen, de fet, una mateixa població.

Alguns marins devien haver-hi en la societat, per tal que les juntes ha-

gueren d'acordar que tot soci que arribés abans del dia 16, anc que tornés a marxar desseguida, havia de pagar la mensualitat. Gent de mar i gent de terra és molt aficionada a Palamós a consultar el temps: per ço, sempre hi ha hagut en el casino baròmetre.

Els primers socis vengueren desseguida els brasers i s'escalfaren amb estufa, confort important, atesa l'època.

Del Reglament editaren els fundadors 127 exemplars.

El conserge se comprometia a pagar l'oli de la làmpara del saló de lectura, a arreglar el fanal què es posava al balcó des del primer de Novembre fins al primer de Març les nits sense lluna i a endegar també les 4 atxeres per als balcons en les jornades de professó nocturna, d'il·luminacions previstes per l'Autoritat i en la vetlla i festa de l'aniversari de la fundació del casino. Li fou concedida l'adquisició d'un billar, i la subvenció de 6 duros mensuals, però ell s'obligava a que el cafè i totes les begudes no costessin més de 6 quartos.

La festa de l'aniversari era celebrada cada any i regida pel següent programa: el dia 31 de Desembre a $2\frac{1}{4}$ de 8, balls públics a plaça; a les 9, concert; el dia 1.er de Janer, a les 12, balles a plaça; a $2\frac{1}{4}$ de 2, concert a $2\frac{1}{4}$ de 4, balls públics; a les 8, concert, i a les 10, ball de socis. L'any 1858, la junta presidida per en Salvador Prats, acordà repartir als pobres una almoina d'un pa de sis lliures i una lliura d'arròs.

En 1859, el Casino obrí una subscripció a favor dels ferits de la guerra d'Àfrica, i en el següent, celebrà un ball a honor del voluntari palamosí n'Eduard Vilar i Torrent.

La creixença de la societat era molt notable, car, ja llavors, comptava amb 216 socis. Una de les belles proves és l'adquisició de llibres per valor de 50 duros.

El dia 10 de Maig de 1863, el president, n'Antoni Alvarez manifestà que l'esplèndida situació econòmica no consonava amb l'estat de la casa, i que, per tant, eren menester importants reformes en l'edifici si no era acordada la translació. Declarà en Jaume Vilar que acabava de comprar la casa i s'oferí a realitzar les reformes convenients. Per a resoldre l'assumpte, fou nomenada la següent comissió: en Gaspar Matas, en Bonaventura Potau, en Genís Jueira i en Josep Batlle. Algú feu avinent que a l'Oest de la fonda hi havia en construcció un edifici adequat i propi pel casino, l'amo del qual edifici se ben disposava a seguir la voluntat dels senyors socis. La junta general preferí quedar-se al carrer Major.

MIQUEL ROGER I CROSA.

(Acabarà).

L'esclau

de Miquel Angel.

Símbol d'un poble acobardit
quan està al ple de la florida;
de que et serveix viure dormit
si tens desperta la ferida?

Oh joventut sense delit,
cos admirable sense vida,
tigre reial tornat cabrit
tot besant l'eina que t'occida!

Deu t'ha donat la llibertat
més tu, pervers, ho has oblidat
pels afalacs d'una sirena.

Malhaja el poble que felló
s'està dormint breçat pel so
que fa al lligar-lo la cadena!

PERE J. BASSEGODA.

1913.

De l'estranger

En la crònica darrera deixàrem de parlar de la mort del mariscal anglès lord Roberts, víctima d'una pulmonia en el territori francès. Hi anà per a visitar les tropes índies, que li tenien pregona veneració i que no podien sentir parlar-ne sense aixecar-se i posar-se en actitud de respecte; per a revistar-les, al jaquir l'automòbil, se tragué l'abric i això li fou funest, car a la seva edat, no és permès fer menyspreu de les intemperies. A la vesprada s'enfebrà i hagué d'enllitar-se; la febre anà d'augment, la pulmonia es declarà i a les 24 hores morí. Així terminà la vida de 82 anys de soldat valent i noble que havia assolit l'admiració de tota l'Anglaterra. Havia servit quasi la meitat de la seva vida a l'Índia, prenent-hi part gloriosament a les guerres angleses de l'Índostàn i de l'Afganistàn; victoriós en la guerra del Transval, sabé després inspirar-se noblement i políticament per a reconciliar els Boers amb l'Angla-

terra i quan l'edat no li permeté més servir sa pàtria amb l'espasa, la serví amb la paraula, esdevenint ardent paladí de la conscripció, del servei militar obligatori, universal i personal i propagant arreu la necessitat imperiosa per l'Anglaterra de l'aplicació del principi, «*si vis pacem para bellum*».

Segurament no haurà pas passat desapercebut als nostres llegidors que l'antic embaixador anglès a La Haya, pertanyent a la religió catòlica, ha sigut nomenat ministre plenipotenciari per la duració de la guerra per a representar l'Anglaterra protestant al Vaticà. L'importància d'aquest fet no pot escapar a ningú, car al mateix temps que representa un bell homenatge al poder espiritual i una satisfacció pels catòlics anglesos, te per finalitat establir l'equilibri diplomàtic dintre el Vaticà, on la Baviera, la Prússia i l'Àustria tenien el camp lliure. L'iniciativa d'aquest acte és sortit de l'Anglaterra, la qual anant sempre de dret a lo que reclama l'interès nacional, ha reconegut l'alta força moral que representa el Pontificat i el profit que en les circumstàncies actuals podria treure'n en benefici propi i certament també de les nacions aliades. Aquest fet ha portat la qüestió de saber, si el govern francès aprofitarà aquesta ocasió i les actuals circumstàncies per a renovar les relacions de França amb la Curia Romana; sembla que hi ha una tendència vers aquesta fi, avui que a la nació francesa el patriotisme ha establert l'unió de tots els cors i la col·laboració de tothom sense diferència de partit, per a la defensa de França, i que l'inoportunitat absoluta d'aquesta manca de representant francès en el Vaticà és tan més injustificada, quan de part del Papa Benet 15e els primers passos ja han sigut fets, notificant per una missiva de son puny i lletra al president Poincaré sa elevació al Pontificat.

L'Anglaterra ha regularitzat l'estat de fet que existia a Egipte del 1882 ençà, després del bombardeig d'Alexandria durant l'insurrecció d'Arabi-Pachà; la terra dels Faraons ha deixat d'esser turca i és passada baix el protectorat d'Anglaterra, que n'ha tret el Khedive Abbas-Hilmi per a posar-hi son oncle el príncep Hussein Kemal i nomenant-hi alt comisari anglès Sir MacMahon, qui havia desempenyat fins ara els càrrecs més alts en la política estrangera del ministeri de les Índies.

Durant el més de Desembre que acabem de passar se són oberts la major part dels parlaments de les nacions d'Europa, que les circumstàncies anormals portades per la malestruga guerra, feien tenir tancats. En l'Itàlia, davant d'una sala plena de gom a gom, de l'hemicicle a les tribunes, el president del concell llegí la declaració del govern, esmentant que l'actitut que observava li havia sigut imposada per les circumstàncies mateixes; que la guerra esclatà inesperadament i que l'Itàlia feu tots els esforços possibles per a conjurar-la; que l'estudi detingut dels tractats d'aliança els feu proclamar la neutralitat, que l'Itàlia guarda pensant amb ses colònies i amb ses justes reivindicacions i acabà cridant a tots els partits polítics, a la solidaritat nacional i al patriotis-

me del Parlament. El discurs del Sr. Salandra produí una impressió molt viva i cada frase fou acollida i saludada per llargs aplaudiments, en forma que mai un ministre italià havia obtingut un èxit més gran.

El Reichstag alemany també es reuní i despatxà en una sola sessió la tasca per a la qual havia sigut convocat, votant un nou crèdit de 5 mil milions de marcs per a la guerra. Aquesta votació que reuní l'unanimitat dels membres del parlament presents, menys el vot del diputat socialista Lieb Rnecht, fou precedit d'un discurs d'enlairats tons patriòtics del canceller En Berthmann Hollweg, en el qual desenrotllà en mig d'unànims aplaudiments la gènesis de la guerra.

Les noves de la reobertura del parlament francès són recents i fresques en totes les memòries i els patriòtics i vibrants discursos d'En Viviani, president del concell, d'En Deschanel, president del congrés i d'En Dubois, president del senat, foren enlairades notes de pregó patriotisme i de confiança en el triomf final de la causa de les nacions aliades, disposades a seguir la guerra costi lo que costi i duri lo que duri; dedicaren un sentit homenatge a les valentes tropes que lluiten i un record als malaguanyats desapareguts i donaren un bell exemple d'unió, de solidaritat i d'abnegació patriòtica votant per unanimitat totes les noves disposicions que havien de pendre's.

L'ex-canciller alemany príncep de Bulow ha sigut nomenat embaixador alemany a Roma, per a esmenar-hi i adobar-hi les incomprensibles errades dels seus successors en el càrrec de canceller de l'imperi alemany. Diu la premsa europea: «Aquest fi i discret diplomàtic tindrà més sort i més maneres que l'embaixador sortint Mr. de Flotow per a fer tornar l'Itàlia cap a un pas-sat que ella sembla voler oblidar i reclamar-li l'execució del tractat de la triple aliança?» Més l'Itàlia ja ha esmentat son judici i ha dictat sa sentència, proclamant sa neutralitat, que Mr. Salandra ha dit devia esser *activa i vigilant* per a salvaguardar els interessos italians. La premsa alemanya mateixa no creu possible la reeixida de la missió de l'antic canceller, car el *Lokal Anzeiger* diu: «Que serà per sobre de les seves forces fer desviar la política italiana de sa política d'egoisme». A menys que l'Alemanya, si veu l'inutilitat dels seus esforços, intenti no més procurar que l'Itàlia no surti d'aquesta política d'egoisme, es dir, de la neutralitat.

Llibres.

«Epigrammata», d'en Josep M.ª Lòpez Picó. Edició Altés.— Goig causa com els bons escriptors actuals treballen sens treva. El notable poeta en Josep M.ª Lòpez Picó produeix cada any una obra poètica. Ara acaba de publicar

«Epigrammata», aplec d'epígrames inspiradíssims i sencers, moments poètics qui poden aparellarse amb els moments musicals de Schubert. Fresca inspiració i forta ideologia ha d'haver-hi en les composicions curtes per a arribar a fer-ne obra. L'autor ha triomfat en la prova dura, essent, doncs, molt digne d'admiració. Rebi la nostra fervent enhorabona. Desitjosos de que els llegidors de MARINADA puguin tastar les bel·leses de l'obra, transcrivim tres epígrames al present nombre.

Musicals.

L'Orfeó «Aucellada» cantà el dia 8 i el dia de Nadal la Missa Brevis de Palestrina. En l'Octavari de la Puríssima la secció de senyoretetes, cantà «Les Aranyes» d'en Sancho Marraco, «Pregaria a la Verge del Remei» d'en Millet, «Stella Matutina» d'en Lamotte de Grignon, «Pregaria» d'en Fermí Alvarez, distingint-se com a solistes, les senyoretetes Antonia Maspera, Maria Tauler, Rosa Collboni, Concepció Parera, Carme Vilar i Rosa Ganiguer. En l'Octavari dedicat a l'Infant Jesús, foren interpretades «Pastorella» d'en Sancho Marraco, «Cançó de Maria» d'en Lamotte de Grignon, «El cant dels aucells» armonitzat per en Millet, «Nit de Nadal» de mossèn Josep M.ª Padró (premiada en els Jocs Florals de nostre vila) i la «Cançó de les palles» d'en Joan B. Lambert. Se lluíren els solistes senyors Pérez, Suñer, Puntès, Ferriol i Prats.

—La reducció de l'Andante de la quinta simfonia de Beethoven que interpretà el sexteto del «Cine Ideal», és obra del distingit pianista en Lluís Ferrer. Bo és sentir l'ampla i exquisita melodia beethoveniana; emperò, molt més que reduccions d'obres grandioses, nos plauria sentir obres eminents ajustades al medi d'expressió, tals com les sonates de violí i piano del mestre de Bonn, i totes les obres clàssiques de música de CÁMERA.

Teatres.

Començà l'espectacle del dia 30 en el Teatre Carmen amb el notable saïnet «A cal notari o uns capítols matrimonials desfets». Abrillantaren l'interpretació la senyoreta Xicoira i en Conchs. Ja és de pensar que el director en Pelai Pagès desempeñà bé el paper de notari, més, a voltes, colorava el tipu grotescament. Els demés personatges estigueren en caràcter. L'escena dels capítols, flaquejà, però atesa la manca de preparació, l'èxit de la companyia resultà important.

Compremem que en Pagès escollís «El Terrible Pérez» per a fer gala de

ses dots d'artista, perquè, verament, estigué admirable, però, a nostre humil entendre, no és obra d'aficionats. La música no ofereix el més petit valor. Al entorn del relleu del protagonista, perden importància els demés tipus; però hem de fer menció del de *Cocotero*, paper molt violent per a una damisela. La senyoreta Trull se'n sortí airosa lluint bonica veu. La finesa de tots els artistes llevà, en bona part, el sentit picaresc d'algunes situacions.

En «Los Africanistas» pogueren treballar a satisfacció gairebé totes les parts principals. En Parera estigué magistral en el paper d'alcalde; molt bé la senyoreta Garriga, i en Pagés i en Xicoira. Ja no cal dir que la senyoreta Xicoira també es distingí, perquè les qualitats excepcionals de memòria, de veu, de dicció i d'actitut que manifesta són garantia de constant triomf.

Una sola cosa criticable a la direcció escènica: la decoració del primer quadre de «Los Africanistas» era impropia del lloc que representava.

De la part musical són dignes de lloança l'acertada direcció del mestre Pamies i el comès del cor. Aquest fallà una vegada, més això és ben perdonable, quan hom hi veu força seguretat. L'orquestra demostrà manca d'assaigs. Les veus dels artistes ja molt apagades acabaven d'apagar-se sota el buf del metall.

Rebi l'Agrupació Lírica nostra entusiasta enhorabona.

Sport.

Foot-Ball. Durant els dies de Nadal s'han celebrat els següents partits:

Dia 25. 1.er team del «Palamós F. C.» contra el 1.er de l'«Ateneu Palafrugell». A causa de la fret no fou molta la concurrència que hi assistí; no obstant, el partit fou bastant interessant guanyant el «Palamós» per 4 goals a 0. Cal remarcar els palafrugellencs qui han guanyat molt en el joc de combinació.

Dia 27. 3.er team del «Palamós F. C.» contra el 1.er del «Casal Popular» de Palafrugell. Com que feia un dia hermós, hi hagué molta concurrència en el camp qui aplaudí les boniques jogades d'ambdós teams. Guanyà el Palamós per 11 goals a 0.

Són molt dignes de lloança els nostres jugadors del 3.er team: juguen admirablement dominant molt la combinació. Del team del «Casal» esperem progressos; atès el poc temps que actúa, juga força bé.

— Esperàvem poder veure algun team barceloní els dies de Nadal, però no ha sigut possible; tots els teams estaven compromesos, lo que ha contrariat als aficionats. Esperem satisfer nostre desig ben aviat.

— Per haver-se d'ausentar de nostra vila, el nostre amic Emili Riera ha presentat la dimissió del càrrec de President del «Palamós F. C.».

Sentim la determinació d'aital amic; ja que és digne de lloança la llevar feta per ell durant la seva estada com a president. Des de aquestes columnes li expremem el nostre sentiment, al ensems que li desitjem un prompte retorn a la vila, on tants amics deixa.

— Tenim la satisfacció de comunicar als nostres llegidors que el distingit amic en Gaspar Matas, president honorari del «Palamós F. C.», se troba millorat de la greu malaltia. Ho celebrem.—*C. Sénrab.*

Nota útil.

L'Oficina Internacional de Correus fa avinent que totes les cartes dirigides a Turquia han d'expedir-se obertes i redactades en turc, àrab, francès, alemany; anglès, italià, israelita, armeni o grec.

Publicacions rebudes.

De Lectura Popular: «Vers i Prosa» d'en Josep Ixart; «A torna jornals», de n'Andreu Brasés; «Sonets» d'en Pere Riera.

Memoria de l'Hospital de Palamós.

Cartell dels Jocs Florals de Barcelona. — Hi són oferts els premis de costum, havent de remetre's les composicions a *Baixada de Cervantes*, 7, pral. 2.ª, abans del 15 de Març vinent.

Cartell del III Concurs Nacional d'Historia de Catalunya.

Moviment del port durant el mes de Desembre de 1914

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	21	51,983	Vapors	21	51,983
Barcos de vela	6	344	Barcos de vela	5	307

Registre civil

Mès de Desembre.

Naixements: 1. Daria Sanchez i Baraldes. — 2. Santiago Amir i Cruañes. — 3. Joan Baptista Oliu i Boher. — 4. Esmeragda Gaborda i Casas. — 5. Dolors Imbernot i Hernàndez. — 6. Dolors Costa i Layos. — 7. Innomenada Acedo i Bañas. — 8. Innomenada Barnés i Crosa. — 9. Alfons Gil i Monterde. — 10. Albert Vila i Cocho. — 11. Francisca Amate i Hernàndez. — 12. Alba Vidal i Baguer. — 13. Llúcia Pagès i Quetglas. — 14. Innomenada Ribas i Cubo.

Defuncions: 1. Mateu Rubau i Barnés, 21 dies. — 2. Delfí Ramón i Esteva, 63 anys. — 3. Soletat Cano i Flores, 12 anys. — 4. Francisca Condom i Bosch. — 5. Mi-quel Lerín, 57 anys.

Matrimonis: Jaume Massons Mas amb Carme Miró Palet. — Josep Vidal Deulofeu amb Lluís Oliver Bech.

RESUM DE L'ANY 1914. — *Naixements*: 168. — *Defuncions*: 93. — *Matrimonis*: 42.

AUMENT DE LA POBLACIÓ DURANT EL PASSAT ANY: 75 persones.

Aliments per a Règimen Dietètic i Diabètic de la casa
MANUEL FRERES de Lausanne (Suiça)

i Xocolates pures de cacao elaborades en el Convent
de la TRAPA, pels R. R. P. P. CISTERCENCES

Dipositaris exclusius: PAGÉS I ROCAFORT

Successors de A. MASSANA. - Carrer de Fernando VII, 14. - BARCELONA

Papers de Lija. - - Teles d'Esmeril

Discs paper de Lija per a
la fabricació dels taps de suro.

10 MEDALLES EN VARIES EXPOSICIONS

Marimon i Debray S. en Cta.

BARCELONA -- Carrer Dos de Maig 254

Gran saló de ne-
- teja botes de - **Isidro Bernis**

Se compón tota classe de calçat per deteriorat que sigui. — Elegancia, exactitut i economia. — Gran assortit de cremes de les millors marques, figurant-hi l'acreditada marca DANDY, la qual suavitza el cuir fins a l'extrem de quedar impermeable. — No sofriu més dels ulls de poll. Useu els pegats que ven aquesta casa, i amb vuit dies quedareu curats. — Per als encàrrecs dels carruatges de lloguer d'en VICENS BERNIS, dirigir-se a aquest establiment, **Carrer de Notaríes, 25.-PALAMOS**

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental
DE

Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.
Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or.

PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós

ZOMAS FONT

TRANSPORTS de Palamós a Girona
tots els dies.

TRANSPORTS A LA BISBAL
els divendres.

CARRUATGES DIPÓSIT
de lloguer. d'aufls i de palla.

Carrer Major, 11. Palamós

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS

per a aigua, gas i electricitat

Reparacions de maquinaria

Narcisa Puigvert Más

MODISTA

TÉ EL GUST D'OFERIR SA CASA
Carrer Allada, 11

i participar sa esmerada confecció en
vestits i abrics per a senyora, axís com
també l'ensenyança d'un excel·lent mé-
— tode de tall. —

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i Adornos
de totes menes.

Artístiques il·luminacions de gas acetilè
i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.
BARCELONA: » » Lancaster, 2.

Fustería i Ebanistería

— DE —

J. Marull Agustí

LA MES ANTIGA I ACREDITADA

Carrer de Munt, 21

NOTA important: Aquesta casa se fa
càrrec de tot el servei funerari.

Taller Mecànic de Rentat i Planxat

SISTEMA ANGLÉS

INSTAL·LACIÓ amb els aparells més moderns.

Promptitut i PERFECCIÓ en els encarrecs.

Carrer de Pi i Margall, 38.

— PALAMÓS —

— SUCURSAL UNICA —
Narcís Roig, Carrer Major.

© **MAGÍ VINALS** ©

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2.

:: BARCELONA ::

TELÉFON, 1692

Cases a Port-Bou, Cer-

:bère, Irún i Hendaya:

MOBLES

ARTÍSTICS

BUSQUETS

Ciutat, 9

BARCELONA

Premiats amb les més altes RECOM-
PENSES en totes les EXPOSICIONS.

Dues primeres medalles
Barcelona 1907.

*Decoració. :: Grans existències. :: Nous models en tots els istils.
Tallers: Bellafilla, 3 i 5.-BARCELONA. - Telefon, 2.314*

**SERVEI FIXE I SETMANAL DE
BARCELONA A ROSAS**

**I VICE-VERSA, AMB ESCALA A
San Feliu de Guixols y Palamós
PEL VAPOR**

- N. AMPURDANÉS -

Sortida de Barcelona: tots els dimecres; i de Palamós: tots els dissabtes.

CONSIGNATARIS: Barcelona, D. Enric Freixas, Cristina 5, (baixos).
Teléfon, 1585. — St. Feliu de Guixols, D. Joan Fortó. — Palamós,
D. Félix Ribera. — Rosas, D. Josep Rahola.

PREMI EXTRAORDINARI DE L'EXM.
AJUNTAMENT DE BARCELONA ::

GRAN VARIETAT EN OBJECTES

PER A REGALO :: :: :: ::

IMMENS ASSORTIT DE MARCS

:: :: :: :: I MOTLLURES

A PREUS SUMAMENT :: ::

:: :: :: :: BARATOS

SALONS I DESPATX: PASSEIG DE GRÀCIA, 18. — TELEFON 3.228.

TALLERS: C. UNIVERSITAT, 112. — TELEFON 7.359. — BARCELONA

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar se troba en les
GRANS MAGATZEMS AL ENGROS I AL DETALL

Blanco y Bosch

de Barcelona

Plaça de S. Jaume,
Call 21, S. Honorat, 1
i 3 i Fruita 2.

TELEFON, 190

Grans existències

Úlimes novetats

Preus sens competència

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). - Últimes creacions, estil antic, en Damasc, Vellut, etc. etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, "Visillos" i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori.

Tapets, Pells, Mantes, Edredons. Tallers de roba blanca per a taula, llit i demés articles de Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips per a senyora i senyor.

NOTA. *Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.*

